

Jobshadowing at St-Josephs school in Rush

Samengevat verslag van mijn ervaringen en mogelijke tips&tricks voor het Miniemeninstituut

(By Eva Timmermans, 13-17maart 2017)

Ierland/Dublin/Rush een paar algemene banale kenmerken

Op bussen moet je wachten, lang wachten. Uurregelingen hangen er maar kloppen nooit. Punt voor België ;)

Ieren zijn heel vriendelijk. Heel behulpzaam en doen altijd een praatje. Beetje zoals Hollanders maar minder irritant ;) Punt voor Ierland!!

In de tuinen staan overal een soort palmbomen die op Yucca's lijken. Prachtig. (Niemand wist me de naam ervan te vertellen, maar het blijkt dat palmbomen het goed doen in Ierland omdat het er nooit echt heel koud wordt...)

Vele mensen op straat lopen rond in een trainingsbroek, dat kunnen we alleen maar aanmoedigen ;)

Wind, wind en nog eens wind waardoor motregen een douche lijkt en 8 graden aanvoelt als -1. Ik heb wel geluk gehad met het weer. Zo zegt Barbara van de B&B: 'you lucky girl, you had our only day of summer'. Opnieuw, punt voor België (en dan nog wel voor het weer, wie had dat gedacht).

Chicken, bacon en veel saus lijkt het dieet hier...

De Ieren hebben drie maanden zomervakantie!!!!!! (Ierland plus 5 punten ;)

Eerst indrukken over de school

Ook hier werken er veel meer vrouwen dan mannen.

Het gebouw is oud en afgeleefd. Veel erger dan onze school vind ik. En het is er vuil. Leve Francesca! De leraarskamer is aangenaam (puntje voor Ierland) en er is een kantine waar je (vettige) broodjes kan afhalen.

Jezus is overal...

De leerlingen dragen een uniform, zijn zeer beleefd en luisteren goed.

De leraars zijn wat chaotischer dan bij ons.

Ik vind het moeilijk om de school te vergelijken met de onze. Tenminste toch rechtstreeks. Want er heerst niet alleen een ander klimaat, heel het systeem lijkt anders.

Na de eerste drie jaar met examens komt er een overgangsjaar.

De leerlingen van het vierde jaar hebben dus geen examens en worden zoveel mogelijk gestimuleerd om van alles te doen wat hen prikkelt, interesseert (ook met het oog om zichzelf beter te leren kennen en dus later beter te weten wat hun gelukkig maakt en wat ze willen verder studeren).

Interessant vind ik dit, zeker op deze zoekende leeftijd. De leerlingen hebben heel veel keuzevakken (die meestal een paar weken duren een aantal keer per week, bijvoorbeeld nu was er de start van een 8-wekendurende jijitsu- opleiding. Dit kwam na 12 weken zwemmen (iets wat ze in de andere jaren niet doen). Deze leerlingen worden ook vooral ingeschakeld in projecten: kunst (3u/week), toneel, fundings ophalen voor goede doelen (om de twee jaar gaan ze dat geld dan met een aantal gemotiveerde leerlingen (sollicitaties) 'afgeven' in een land (vorig jaar Uganda, mee waterputten

gegraven, 80000 euro opgehaald (waarmee de reis van 16 IIn en leerkrachten werd betaald en het overige geld ter plaatse werd gedoneerd)!!!!!!), drie weken gaan werken in een bedrijf dat ze zelf kiezen, het strand opruimen, eerstejaars begeleiden op school...

In het vijfde en zesde jaar bereiden ze zich opnieuw voor op examens want Ierland werkt met een staatsexamen.

Daarenboven kiezen zij enkel een paar 'keuzevakken' en geen richtingen. Iedereen in de school studeert dus hetzelfde basis A-level. De keuze over welke richting je uit wilt wordt op die manier uitgesteld tot op 18jaar!! Mooi!

Wat met het staatsexamen

Iedereen aan wie ik het gevraagd heb is voorstander van dit systeem (ook omdat ze zich niet goed kunnen inbeelden hoe het anders kan). Ook de Spanjaarden hebben een staatsexamen en vinden dit goed en het eerlijkste systeem. Bij het examen moet je een bepaald aantal punten halen om te slagen. Geslaagd betekent dat je naar 'college' (het lijkt dat zij geen onderscheid maken tussen hogeschool en universiteit) mag gaan. Maar welk college je binnen mag hangt af van de hoogte van je punten! Hoe hoger de punten, hoe een beter college je kan/mag kiezen. Als ik zei dat ik dat niet zo eerlijk vond, voor onder andere, Okanners of IIn met dyslexie, dan zeiden ze dat daar rekening mee wordt gehouden want die moeten minder punten halen (voorbeeld voor normaal examen 500 punten, als je dyslexie hebt moet je er maar 450 halen, net zoals als je ouders weinig geld hebben, dat is ook een rede om minder punten te moeten halen). Beetje vaag vind ik en heb niemand gevonden die dat ook wat raar vond. Voor hen werkt het perfect.

Jobshadowing PE (Physical education)

Ik heb een heel aantal lessen kunnen bijwonen, wat ik ongelooflijk interessant vind. Dit zou elke leerkracht is moeten doen. Optimaler zou ik het gevonden hebben moest ik in meerdere scholen de LO-lessen hebben kunnen bekijken. Deze school had qua LO niet zo heel veel te bieden. In Ierland hebben leerlingen ook maar 60 minuten LO per week (1 lesuur dus). Ik ben mee mogen gaan naar de finale hurling met het schoolteam (tijdens de schooluren). Bus was ingehuurd en leerlingen konden intekenen om mee te gaan supporteren (raar maar waar hadden we slechts 1 bus). Na de wedstrijd, die ze gewonnen hadden), mocht het team op kosten van de school (hou je vast...) in de Mc Donalds gaan eten?! Hele fijne ervaring vond ik die namiddag!

Ik wist niet dat ik dit ooit ging zeggen (en ik weet ook niet of het zo een goed idee is om dit te zeggen) maar ik ben plots heel blij met mijn sportaccommodatie ☺ Arme LO-leerkrachten daar in die school. Ze hebben slechts 1 zaal binnen, terwijl ze met twee leerkrachten zijn. Het terrein buiten is een (redelijk groot) asfaltterrein met enkele oude basketringen.

Zij doen dus zeer veel aan *co-teaching*. Dit vond ik wel boeiend en wil ik zeker meenemen naar onze school voor mijn vak. Je vult je collega aan en kan met twee rondgaan om leerlingen te helpen. Bij ons zou het grote voordeel hiervan zijn, om dan in 2 zalen te werken zodat elke leerkracht zijn specialiteit kan geven.

Nog iets zeer interessant dat ik bij hen zag is *een groot scherm!!!* Zalig zou ik het vinden om dit ook te hebben in mijn turnzaal! De leerkrachten sluiten hun tablet aan op het scherm (tablet hebben ze via de school heel goedkoop kunnen aankopen, school betaalt het grootste deel, de leerkracht legt een beetje bij) en projecteren oefeningen, spelregels, filmpjes. Door het visuele weten de leerlingen veel sneller wat er van hen verwacht wordt (actieve leertijd zal stijgen), zij kunnen tijdens het oefenen zelf op het scherm kijken hoe de oefening ook alweer werkte (vergroting van zelfstandigheid) (waardoor de leerkracht ook meer tijd heeft om persoonlijke FB te geven i.p.v. 100 keer de oefening opnieuw te

moeten herhalen voor diegene die het niet hoorde/oplette), het helpt de leerkracht om aandachtspunten duidelijk te maken met tekeningen/video's (kwaliteit LO-les stijgt) en (en deze vind ik heel belangrijk), de leerkracht zelf moet niet alles voordoen! Ik zeg dit niet omdat ik lui ben, maar elke les opnieuw iets voordoen zonder zelf opgewarmd te zijn is een risico voor ons lichaam dat ten slotte toch ons werkinstrument is. Een kwetsuur betekent een ongelukkige LO-leerkracht die thuis zit en dus ook een ongelukkig secretariaat dat wekenlange vervangingen moet regelen ;) (om dit te vermijden werk ik ook wel vaak met kijkwijzers maar dit is in 2017 wel wat voorbijgestreefd...). Daarbij samenhangend zou het heel fijn zijn moesten ook wij wifi krijgen in de turnzaal...

OKAN? (verantwoordelijke leerkracht ginder: Leah)

Bij hen heet dat EAL (English as additional language). In mijn ogen heeft deze school twee grote voordelen op dit vlak in vergelijking met ons: ten eerste hebben zij veel minder leerlingen die anderstalig zijn (of andere culturele achtergrond hebben, namelijk een 80-tal op 750 leerlingen) en ten tweede hebben zij nog het voordeel dat Engels (waarin wordt lesgegeven) een wereldtaal is! De leerlingen die bij hen EAL zijn, krijgen in theorie per week 1 uur bijstand door een leerkracht. Van de 80 in hun school zijn er dat 20.

Zij hebben geen OKAN-klassen of scholen. Dus de leerlingen komen rechtstreeks naar hun school (puntje voor België). Dat uurtje bijstand is natuurlijk veel te weinig. Op dat vlak kunnen we niet veel leren van onze Noord-Westburen. Grote gelijkenis met onze school: de leerkrachten die deze leerlingen begeleiden zijn enorm gefrustreerd over de weinig middelen die er zijn om deze jongeren te helpen.

Hulpmiddelen? Deze leerlingen mogen voor elke test/taak een woordenboek gebruiken en moeten de lessen lers niet volgen. Bij hen wordt er op die moment aan Engels gewerkt. Het examen lers moeten zij ook niet afleggen (ook niet in het staatsexamen), tenminste als ze na hun 11 jaar pas in Ierland zijn toegekomen. Dit vind ik een zeer interessant. Bij ons zouden ze dat in mijn ogen voor Frans/Duits ook beter kunnen doen (mijn excuses voor de taalleerkrachten).

Interessant detail: de leerlingen worden voor bijstand nooit uit de turnles gehaald, ze vonden het zelfs heel raar dat ik dat vroeg 😊

JSCP (Junior certificate school program)/SEN (special educational needs) leerlingen

Hierover was blijkbaar aandacht besteed in de eerste week van het project, dus ik denk dat Pieter deze lezing (?) gekregen heeft.

Week of...

Een heel fijn idee vind ik hun "aandachtsweken" of hoe moet ik het noemen. Ze hebben daar om de zoveel tijd een speciale week. Er staat dan een onderwerp in de kijker en de leerlingen worden dan elke dag met dit onderwerp op een manier geconfronteerd. Meestal is dit elke dag op hetzelfde uur dat de leerkracht van die les hen dan een PowerPoint over dat onderwerp laat zien of dat ze iets mogen/moeten maken of proeven of... Het materiaal voor dit dagelijkse uurtje wordt niet voorzien door de leerkrachten van dat uur zelf, maar door een werkgroep van leerkrachten/medewerkers/organisaties die met dat topic bezig zijn. Bij sommige weken duurt dit een heel lesuur (bij de meeste, maar bij sommige kan het ook op een kwartiertje). Het mooie eraan vind ik is dat er even tijd wordt gemaakt om de leerlingen te laten stilstaan bij belangrijke zaken zonder het te pushen (ze hebben geen test ofzo erover). En het is heel makkelijk te organiseren. Enkele voorbeelden van weken (ik denk dat ze er een 5-6tal per jaar hebben):

* Een superleuke en zeer interessant voor onze leerlingen is de '*drop everything and read*'- week

Elke dag van die week, het vierde lesuur, moeten de leerlingen een boek pakken en een lesuur lezen (toezicht is gewoon door de leerkracht die normaal dat uur les met hen had maar i.p.v. les te geven leest ze mee). Voor de leerlingen die geen boek hebben, zijn er boeken op school aanwezig.

* *Fairtrade week*: PowerPoint, faire producten proeven, getuigenissen, goede doelen...

* *Ability awareness week*: ook een hele goede voor onze school vind ik: hier krijgen de leerlingen elke dag een PowerPoint of een filmpje of een getuigenis over een leerstoornis. Elke dag wordt er een andere stoornis belicht. Ik vind dit heel goed om deze stoornissen uit de taboesfeer te halen. Ik heb zo een 'les' bijgewoond en verschoot van hoe open de Ierse leerlingen reageren en praten over dit onderwerp.

* *Mental health week*: Zelfde principe maar er wordt gefocust op vriendschappen, anti-pestten, assertiviteit

* *Irish week*: staat helemaal in teken van hun cultuur en taal

* *College for every student week* (zie hieronder)

Idee voor onze school: de verschillende godsdiensten belichten???

Toezihten bij afwezige leerkrachten

De leerkrachten kiezen in hun uurrooster twee slots waarin zij toezicht moeten doen. Dit moet alleen als er meerdere klassen zijn want zij hebben een vrouw in dienst die enkel en alleen toezicht doet of klassen opvangt. Als zij al een klas heeft, dan pas moet de LK bijspringen. Deze vrouw is er een jaar of 2 geleden gekomen na een staking 😊

Extra uren zoals wij die hebben kennen ze niet.

College for every student

Doel: door de leerlingen al vanaf het eerste jaar te betrekken bij verschillende activiteiten rond studiekeuze en interesses, het aantal leerlingen dat verder gaat studeren verhogen. Deze school richtte zich vroeger alleen op hun zesde jaars wat studiekeuze betreft. Sinds zij met CFES zijn begonnen zien zij een significante toename in het aantal leerlingen dat verder studeren.

Dit programma is Amerikaans. Deze school test dit systeem als eerste Europese school (als ik het goed heb begrepen). Zij hebben een heel boek van al hun verwezenlijkingen die zij dan doorsturen naar America. Zij krijgen alle mogelijke info en pakketten van deze Amerikaanse organisatie. Mijn mening: zoals zij het doen vind ik zeer extreem. Het boek dat zij maken is superdik en vol kleurenfoto's en gaat er als je het mij vraagt een beetje over qua werk. (Ik had zelfs een beetje een 'show off' gevoel erbij). Maar langs de andere kant, vind ik wel heel veel van de dingen die ze doen in het kader van CFES zeer interessant om over te nemen, want ik geloof wel in het concept en zijn resultaten. Vooral om ook al jongere leerlingen in de studiekeuze te betrekken en de focus die er al van het eerste jaar wordt gelegd op 'wat maakt mij gelukkig/blij' 'wat zijn mijn talenten'. Want uiteindelijk zelfs al gaan sommige van onze leerlingen niet verder studeren, weten wat je graag doet is het belangrijkste, ook om werk te vinden.

Ook de integratie van 'iets terug doen voor de gemeenschap' vind ik iets waar onze school nog veel van kan leren.

Meer info op www.collegefes.org

Een greep uit de activiteiten die zij op dit vlak doen:

- universiteiten bezoeken
- oud-leerlingen uitnodigen en studenten die praten over hun opleiding. Leerlingen kunnen op voorhand intekenen welke lezing ze willen volgen. 6 keer per week in de college for student week.

- Eigen leerlingen (vijfdejaars) mentor laten zijn over leerlingen van het tweede jaar. Om de drie weken zien zij elkaar (mag soms tijdens de lessen) en mogen zij praten en vragen stellen over hoe het is op school in de derde graad en hoe hun studiedomeinen/keuzevakken zijn.
- leerlingen laten werken in een bedrijf naar keuze om hen te laten voelen hoe het is (voordeel dat zij hebben met hun vierdejaars die eigenlijk geen vaste lessen hebben omdat ze geen examens doen)
- iets terug doen voor de community (strand opkuisen, geld inzamelen voor fondsen en goede doelen, mentor zijn voor andere leerlingen, gaan helpen in rusthuizen...) vooral vierdejaars.
- talentenboek maken met de eerstejaars om hen te leren nadenken over waar ze goed in zijn en wat ze leuk vinden niet te verstoppen (voorstellen voor klas/jaar).
- vierdejaars peter en meter laten zijn over eerstejaars. Vooral gericht op kennismaking (er zijn hier papieren over die als leidraad dienen voor die leerlingen, ik heb er foto's van genomen ;-)).
- Workshop waar ze hun hobby's bijvoorbeeld moeten linken met studierichtingen (om hen te verplichten na te denken over iets wat bij hen past).
- Heel leuk vind ik: speeddating (ik denk voor tweedejaars). De school nodigt alle mogelijke beroepen uit (op die manier worden buurtbewoners en ouders betrokken bij de school), die aan een tafeltje gaan zitten. De leerling zet zich aan een tafeltje naar keuze en krijgt 5 minuten om zijn vraag te stellen en moet daarna op een signaal doorschuiven naar een ander beroep.
- Speciale verhalen geven een lezing (voorbeeld iemand van moeilijke kom af die het gemaakt heeft, of mensen met een gek beroep of mensen die jaren hebben gevochten om te kunnen worden wat ze nu zijn en vol passie over hun job vertellen).
- Workshops waarbij ze het werk van bepaalde beroepen mogen uittesten in de klas
-

Besluit

Ik vond dit een fantastische ervaring en ben zeer dankbaar dat ik dit mocht doen voor onze school. Het zal dan ook niet raar klinken dat ik zeker kandidaat ben voor meer van deze projecten.

Ik ben overtuigd dat zulke samenwerkingen tussen scholen, ondanks misschien zeer inspannend, alleen maar voordelen kan hebben, mits er met een open instelling naar gekeken wordt. De wereld bestaat nu eenmaal niet meer uit enkel ons eigen dorp. We hebben de mogelijkheden om verder te kijken dan onze eigen school, waarom deze kansen dan niet benutten? Dit geldt zowel voor leerlingen als voor leerkrachten en ondersteunend personeel. Op verplaatsing gaan helpt niet alleen om nieuwe dingen te ontdekken en over te nemen (warm water hoeft geen 20 keer uitgevonden te worden) maar ook om te zien in welke dingen we al heel goed bezig zijn.

Deze ervaring heeft mij ideeën gegeven waar ik/de school volgens mij iets mee kan doen zodat we ook de beste school van Vlaams-Brabant kunnen worden ;)

Kind regards, Eva Timmermans

NB. Tip voor volgende schoolbezoeken:

- Beter met twee leerkrachten tegelijk voor 1 week. Je kan dan reflecteren en met twee nadenken over hoe dit alles in onze school zou passen. Plus je kan je opsplitsen en dus tegelijk veel meer leraars zien en spreken over een bepaald onderwerp en dan samenvoegen.